

Een adventsgebed

Schriftgedeelte: Maleáchi 3:1-6, 16-18; 4:1-2.

Hoofdstuk 3

1 Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mijn aangezicht den weg bereiden zal; en snellijk zal tot Zijn tempel komen die Heere Dien gijlieden zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan Denwelken gij lust hebt; zie, Hij komt, zegt de HEERE der heirscharen.

2 Maar wie zal den dag Zijner toekomst verdragen? En wie zal bestaan als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep der vollers.

3 En Hij zal zitten, louterende en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij zal hen doorlouteren als goud en als zilver; dan zullen zij den HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid.

4 Dan zal het spijsoffer van Juda en Jeruzalem den HEERE zoet wezen, als in de oude dagen en als in de vorige jaren.

5 En Ik zal tot ulieden ten oordeel naderen, en Ik zal een snel Getuige zijn tegen de tovenaars en tegen de overspelers en tegen degenen die valselijk zweren, en tegen degenen die het loon des dagloners met geweld inhouden, die de weduwe en den wees en den vreemdeling het recht verkeren, en Mij niet vrezen, zegt de HEERE der heirscharen.

6 Want Ik, de HEERE, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen Jakobs, niet verteerd.

16 Alsdan spreken die den HEERE vrezen, een ieder tot zijn naaste: De HEERE merkt er toch op en hoort, en er is een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven, voor degenen die den HEERE vrezen, en voor degenen die aan Zijn Naam gedenken.

17 En zij zullen, zegt de HEERE der heirscharen, te dien dage dien Ik maken zal, Mij een eigendom zijn; en Ik zal hen verschonen, gelijk als een man zijn zoon verschoont die hem dient.

18 Dan zult gijlieden wederom zien het onderscheid tussen den rechtvaardige en den goddeloze, tussen dien die God dient en dien die Hem niet dient.

Hoofdstuk 4

1 Want zie, die dag komt, brandende als een oven; dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal hen in vlam zetten, zegt de HEERE der heirscharen, Die hun noch wortel noch tak laten zal.

2 Ulieden daarentegen die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen; en gij zult uitgaan, en toenemen als mestkalveren.

De tijd waarin we nu gekomen zijn, is algemeen bekend als de Adventstijd. Dit wil niet zeggen dat wij ons houden aan de kerkelijke kalender. Gisteren is gevierd als Adventszondag. Plotseling worden we ons ervan bewust dat het nu al december is! Het is 1 december. Het jaar haast zich naar het einde. Het kerstseizoen zal spoedig aangebroken zijn. Mijn gedachten wat betreft onze gebedssamenkomst waren: mochten we genadig voorbereid zijn. Dat het seizoen ons niet onbewogen, onaangeraakt zou laten en aan ons voorbijgaan; dat de Heilige Geest ons genadig mocht leiden in sommige van de heerlijke waarheden, dat

Hij Zijn stralende troon in de hoge verliet!
Verliet het schitterende rijk der gelukzaligheid!
En naar de aarde kwam om te bloeden en te sterven!
Was er ooit een liefde als deze?

Deze wondervolle zaken! Mochten we samen als gemeente bidden dat deze dingen ons niet voorbijgaan; dat we er ingeleid mochten worden; dat we deelgenoten mochten zijn; dat we

mochten doorbreken gelijk die drie krachtige helden van David om tot Bethlehem 's bornput te komen; dat we boven de ondergeschikte dingen mochten worden verheven.

Vervolgens, aan welke dingen denken wij? Omdat het een korte meditatie is in deze gebeds-samenkomst, kan ik deze dingen slechts noemen: heilige dankbaarheid voor alles wat de Heere Jezus gedaan heeft. *Doch Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave.* Ootmoedig te zijn voor Hem. Men zegt dat die uitnemende godzalige puriteinse prediker, Richard Sibbes, overweldigd was door de ongeëvenaarde nederdaling van de Zoon van God in Zijn menswording, omwandelend als de aller-nederigste onder de mensen. Geloof brengt voorwerpen die ver weg zijn, dichterbij en kan ons tot de kribbe brengen; zonder geloof zal er geen nuttigheid zijn. En nog in het bijzonder de liefde. "Hoe gezegend is deze adventstijd". Er is geen enkele zegen als er geen druppel liefde in onze harten is. O, mogen onze harten aangeraakt worden met Goddelijke liefde!

En de hoop, temidden van al de donkerheid van deze boze wereld en de duisternis van onze zonde, ons ongeloof en gebrek; die hoop die eeuwig onveranderlijk dezelfde blijft en die gedurende tweeduizend jaar niet is veranderd, *dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken.* O, maar niet te vergeten de heilige vreze Gods, dat zal ons eerbied geven, het zal ons afgescheiden doen zijn van de wereld en de geest der wereld en het zal ons doen onderscheiden. Mochten we geholpen worden om onze jonge mensen en kinderen te leren onderscheiden in de schrikwekkende verwarring die er overal is. Sommige dingen die gezongen worden zijn zo mooi, maar andere zijn dwaasheid; sommige zijn godslasterlijk. Moge boven alles, van het begin tot het einde, de vreze des Heeren in onze harten zijn, om de Zaligmaker te verheerlijken. Moge de Heere ons zegenen met de Geest des gebeds in de geest van ons openingslied:

Toon ons die liefhebbende Man
Die de hoven der gelukzaligheid regeert,
De Heere der Heirscharen, de machtige God,
De eeuwige Vredevorst.

* * *

*Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op
maandag 1 december 2014.*